

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/54/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212202665
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8212202665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, proti žalovanému P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 854,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 2C 97/2012-97 zo dňa 7.11.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a výrokoch o trovách konania.

II. Žalobca je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 71,11 Eur na účet JUDr. Ambróza Motyku do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 1.5.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,76 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil cit.: „z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému čo do istiny nároky vzniknuté mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere zo dňa 11.4.2008, a to konkrétne nárok na zaplatenie sumy 854,41 Eur s príslušenstvom, teda žalobca si uplatňuje svoj nárok na základe právneho vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu.

Z predloženej úverovej zmluvy zo dňa 11.4.2008 možno ustáliť, že účastníci konania dňa 11.4.2008 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 564,20 Eur na nákup tovaru. Touto zmluvou však v ďalšom žalobca vopred vnútil konajúcej osobe - žalovanému aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (získanie úveru na nákup tovaru). Ako vyplýva z predtlaču úverovej zmluvy, konajúca osoba - žalovaný súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť

predtlač listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcel žalovaný získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný článkom V.3 Všeobecných podmienok týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že podpisom úverovej zmluvy klient - žalovaný prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže úverová zmluva sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca), spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou V.3 Všeobecných podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty. S poukazom na uvedené dôvody súd hodnotí takýto právny úkon spotrebiteľa - odporcu - podpis žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru ako neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup navrhovateľa sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

Súd čerpanie peňažných prostriedkov žalovaným, hoci bez existencie platne uzavretej zmluvy, kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. Občianskeho zákonníka, preto žalovanému vznikol nárok na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia vo výške, v ktorej sa skutočne na úkor žalobcu obohatil, t.j. výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal z účtu žalobcu po odpočítaní sumy, ktorú žalovaný žalobcovi uhradil. Žalovaný čerpal prostriedky zo žalobcovho účtu od 2.9.2008 do 27.4.2010 v celkovej sume 1060,96 Eur.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol žalovaný. Ako bolo už uvedené, podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Žalobcovi tak vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade peňažných prostriedkov, ktoré čerpal žalovaný v dňoch 2.9.2008 až 27.3.2010 v sume 985,83 Eur bola žaloba podaná na súde až po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Preto súd žalobu v tejto časti zamietol. V prevyšujúcej časti istina v sume 9,73 Eur bola žalobcom uplatnená včas.“

Poukázal na ust. §§ 2 písm. a, b), 3 ods. 1, 2, 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej na ust. §§ 37 ods. 1, 40 ods. 1, 52 ods. 1, 2, 4, 53 ods. 1, 5, 107 ods. 1, 451 ods. 1, 2, 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti zamietavému výroku rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca nesúhlasiac s názorom prvostupňového súdu, že plnenie zo zmluvy v prípade odstúpenia od zmluvy v súlade so zmluvou, treba posudzovať ako bezdôvodné obohatenie s tým, že zmluva sa od počiatku ruší, preto mal za to, že žaloba bola podaná v zákonnej trojročnej premlčacej lehote. Namietal i neúčelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu vyjadril navrhujúc rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok v rozsahu suspenzívneho odkladného účinku odvolania v zamietavom výroku a výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že odvolacie námietky zo strany žalobcu, čo do veci samej, nereflektujú na odôvodnenie prvostupňového súdu. Uvedené indikuje formulárové odvolávanie sa žalobcu. Odvolateľ v podstatnej časti svojho odvolania vytýka prvostupňovému súdu, že nesprávne posúdil odstúpenie od zmluvy a plynutie premlčacej doby. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, že súd zamietnutie žaloby založil na iných právnych dôvodoch, a to na dôvodne vznesenej námietke premlčania pri bezdôvodnom obohatení, keďže nedošlo k platne uzavretej zmluve o revolvingovom úvere pre nedodržanie písomnej formy. V tomto smere sa zdá, že ide o nedorozumenie, nepochopenie alebo sa do odvolania dostali časti, ktoré žalobca používa vo svojich ako keby formulárových podaniach. Odvolacie dôvody týkajúce sa odstúpenia od zmluvy sú preto zjavne nedôvodné a odvolací súd sa preto nimi nezaoberal. Odvolací súd však napriek tomu na potvrdenie správnosti záveru súdu prvého stupňa uvádza:

Zmluvné podmienky, ktoré sledoval žalobca uzavrieť (ďalej len „revolvingový úver“) boli obsiahnuté vo formulárovej (typovej štandardnej a pod.) úverovej zmluve o poskytnutí iného úveru (564,26 Eur, t.j. 16 999,- Sk č. zmluvy 32618221 75468532) v bode C žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru a v prevažnej časti vo všeobecných obchodných podmienkach. Úverové podmienky neboli podpísané.

Odvolací súd nemá dôvod na odklon od rozsudkov súdov, ktoré v obdobných prípadoch označili právny úkon za neperfektný a z hľadiska nedodržania písomnej formy vyžadovanej zákonom za neplatný (§ 40 ods. 1 OZ cit. „Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný“).

„V konečnom dôsledku z bodu C formulára zmluvy o úvere zo dňa 14.7.2006 nevyplýva nič iné než to, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom zmluvy dňa 14.7.2006 však nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu a vzájomné práva i povinnosti z tejto zmluvy zanikli splnením pôvodného záväzku zo strany žalovaného. Ak hodlal žalobca uzavrieť so žalovaným nový záväzkový vzťah, bolo to potrebné urobiť spôsobom, aký predpisuje zákon 258/2011 Z.z. Ak dňa 10.2.2010 poskytol žalovanému sumu 20.000 Sk, bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona 258/2001, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je neplatná. Bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute či poplatkoch, na ktoré si žalobca robil nárok v zmysle sadzobníka.

Ak by aj existovala písomná formálne platná zmluva o žalovanom úvere, súd by venoval dôslednú pozornosť otázke neprijateľných zmluvných podmienok ku škode spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, sa súd týmito okolnosťami nezaoberal.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vo veci 17C 107/2011).

„Touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - odporcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (získanie úveru na nákup práčky). Ako totiž vyplýva z danej predtlačnej zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru, sa konajúca osoba - odporca súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačnej listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcel odporca získať úver na zakúpenie práčky, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlačnú listinu, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci nákup práčky na úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlačnej predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu,

s čím dodávateľ už vopred kalkuluje). Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ust. čl. IV. Všeobecných podmienok navrhovateľa týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient - odporca v časti B) (teda týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru - práčky) prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže časť B) zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca), spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou čl. IV. Všeobecných podmienok týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty (súd má v ďalšom závažnú pochybnosť o tom, či mal vôbec odporca reálnu možnosť oboznámiť sa so znením uvedených Všeobecných podmienok pri kúpe tovaru v Moto MK-elektro predajni v Kysuckom Novom Meste a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie). Napokon súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporcu s časťou D) žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, podľa ktorej mal odporca prijať súbor poistenia po oboznámení sa a vyjadrením súhlasu s platnými rámcovými zmluvami o poistení navrhovateľa a Poistovne Cardif Slovakia, a. s. a so Všeobecnými podmienkami tejto poisťovne* (zmluva pod * odkazuje na www.cetelem.sk <<http://www.cetelem.sk>>). S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javí takýto právny úkon spotrebiteľa - odporcu (časť C) zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru) ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Žilina vo veci 6C 170/2011).

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Úverové podmienky žalovaný nepodpísal a odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon. „Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne výmenných listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. V konaní nebola zo strany účastníkov doložená rozhodcovská zmluva vo forme osobitnej zmluvy. Základná podmienka pre konštatovanie existencie rozhodcovskej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve je písomná forma. Písomná forma je zachovaná, ak je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 2Cdo 245/2010).“ Uvedené možno v plnom rozsahu aplikovať i na zákonom stanovenú písomnú formu zmluvy o revolvingovom úvere (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 132/2012).

Prvostupňový súd preto správne čerpanie peňažných prostriedkov bez platne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, teda bez právneho dôvodu považoval za bezdôvodné obohatenie a v tomto smere správne posúdil vznesenú námietku premlčania v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ.

Žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 985,83 Eur v dňoch 2.9.2008 až 27.3.2010. Žalobca si nárok na zaplatenie sumy 985,83 Eur uplatnil žalobou dňa 10.4.2012, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom bola preto vznesená dôvodne.

K právu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania odvolací súd dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2313/2004 zo dňa 7.7.2005 a 25Cdo 539/2008, zo dňa 19. 2. 2009:

„Vedľajší účastník je v řízení zásadně oprávněn ke všem úkonům (s výjimkou dispozice s řízením a s jeho předmětem), k nimž je oprávněn hlavní účastník, a tyto úkony činí právě ve prospěch (a s účinky pro) hlavního účastníka, jehož ve sporu podporuje. Uplatnění obrany proti žalobě je procesním právem účastníka řízení (žalovaného) a stejné právo má ve smyslu ustanovení § 93 odst. 3 o.s.ř. i vedľajší účastník, který za řízení vystupuje na jeho straně; na tom, že jde o procesní právo, nic nemění skutečnost, že pomocí obrany proti žalobě se uplatňují rovněž námitky vycházející z hmotněprávní

úpravy (jako je práve námietka promlčení), neboť procesní právo tyto námietky uplatnit za řízení nelze směřovat s tím, zda mají původ v hmotném nebo jen v procesním právu.“

Odvolateľ napokon spochybňoval nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Jeho argumentácia je však zjavne nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra Súdného dvora Európskej únie, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusi ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitímované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi, napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobca ako neúspešný účastník v odvolacom konaní je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 71,11 Eur na účet JUDr. Ambróza Motyku do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 51,45 Eur, režijný paušál vo výške 7,81 Eur a 20% DPH (11,85 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.